

Lars Bagge.

(Lertøgen Pag. 255.)

N. P. Berggreen.

Stivligt, dog ikke for hurtigt.

1. Kling har = ye for den bol = de Mand med Dr = gel = lyd og Klof = te = klang! Hoo
 6. Med op = bragt Bøl = de Bøl = gen drev; i Hvir = vel = vin = de Blæ = sten kom; med

st.

ffel = dent Hoi = mod vi = se kan, ham løn = ner ei Guld, ham løn = ner Sang. D
 tun = ge Dron Dr = ka = nen rev de tyf = te star = te Ra = ster om. Brat

m. st.

Sigt hurtigere.

Held mig, Held, at jeg sijn = ge kan! Min Sang skal pri = se den Dan = ne = mand.
 nær = med sig Do = dens Wi = e = blif, mens end = nu paa Døe = fet de Pom = per gif.

m. st.

13de Vers.

„Ha Hur = ra!“ raab = te den Bor = ger, „her! Grist Mod! hvo vil for = tie = ne dem?“ Hver
 hør = te ham, dog taug En = hver; af Tu = find sig In = gen vo = ved frem. For =
 gic = ves straf = te med skiel = ven = de Bryst de Syn = ken = de Hæn = der mod Dan = ner = lyst.

Thomas Thaarup.

(Lertbogen Pag. 251.)

A. D. Berggreen.

Langsomt.

1. Hoo hoi = ler her i fri = ske Grav, paa stil = le Lands = by = fir = ke = gaard? For =

labt den gam = le Wan = drings = stav nu sto = vet i hans Kam = mer staaer.

Villemoes.

(Ærthogen Pag. 268.)

Temmelig langsomt.

M. W. Berggreen.

1. Kom = mer hid, I Vi = ger smaa! Strøngen vil jeg rø = re, Laa = rer skal i Di = et staae, naar min Sang I

sv. *h. st.* *st.*

hø = re; om saa bold en Un = ger-svend, al = le fag = re Vi = ger's Ven, sø = ge = ligt jeg sjuu = ger.

sv. *sv.*

Phøni.

(Textbogen Pag. 278.)

N. P. Berggreen.

3ffe for hurtigt.

1. Naar Svøt et Folk i Af=ragt syn=ter, og bug=ner un=der Kummer's Nag, naar brant-ne Sub-be Pan=den

h. st.

ryn=ter, og kun For=sag=te fal=des Klog; da Skjal=den sø=ger Dids=tids Slag=ter, og

st. *h. st.*

fin-der i Er = in = bring Trost, thi Mod-les = he = dem al = drig mæg-ter, at næ-re Flam-men i hans Bryff.

st. *h. st.*

2.
Men naar et Folk, hvis Iben Brimmel
Indkrankes af et mægtigt Hav,
Fremdeles stoler paa den Himmel,
Som deres Fædre Kræften gav;
Naar raske Kriger ei forsager,
Men siber tillidsfuld sit Epyd,
Dg venter tryk de grumme Drager, —
Da toner Sang og Harpselyd!

3.
Ei første Gang en ærlig Kæmpe,
I Haab til Gud af Hjertets Grund,
Forfiod Uhyrets Harm at dæmpe,
Ej endt Fraaden stod i glubfte Mund.
Ej endt Spæret blinker, Diet flammer,
Hans Arm er stærk, og stærkt hans Mod:
I Edderbug han Dyret rammer,
Dg Crocobillen bærer i Blod.

4.
Dg, maæ for Magten Lappre segne,
Hvo Klage tør? De fare vel!
Langt større Held, som Fri at blegne,
End leve brændemært som Træl.
Misvædes Linnæ vel sin Ere,
Der slog en Jord med Boddetræs?
Vil heller du ei Socles være,
Som stred og sank paa Romerviis?

5.
Hurra! I ønske Helte raske!
Gud Agir fjækt os haabe bød.
Flux stiger Phœnix af sin Aske,
Den stolte Fugl er ikke død.
Den spreder sine hvide Vinger,
Sin Gals den hæver rank med Lyst,
I Rab den Dannebrog svinger,
Dg Volgen spiller om dens Bryff.

6.
Flyd ud paa Dybet som en Svane!
Vor Glædeshilsen følger dig!
Soom, bryff dig efter gammel Bane;
Dit Kors i Uther bade sig.
Lær Volgen, naar du den bedækker,
Naar Ankerfloen Sandet slaer:
Om Danmark mistet sine Snekter,
Dog aldrig Danstes Mod forgæer.

7.
Med Ibbogstaver Phœnix skrive
Vi paa din kongelige Stavn;
Ej endt sidste Fugl du ei skal blive,
Som flyver ud fra Kjøbenhavn.
Men Phœnix er vor Roes paa Havet,
En kraftig Giff i vilden Sky,
Som, naar man troer den er begravet,
Af Ufen svinger sig paamy.

Anm. Da Digteren har gjort flere Forandringer i denne Sang, er Teksten her heelt aftrykt.

Schleusläger.

Den 28de Mai 1831*.)

(Lærebogen Pag. 261.)

Temmelig hurtigt.

N. P. Berggreen.

1. J hoi = en Hal sad tan = ke = fuld ere Ju = bel = drot, alt nær ved Maa = let. Hans

st.

Hjer = te brød i = gjen = nem Staa = let af gam = mel For = doms for = te Muld: fit

h. st. st.

*) Den oprindelige Text til denne Melodie findes i Tillægget.

ffjøn=ne Ri = ge vil han høg = ne, at ei i Xi = dens Strøm det seg = ne for U = fred

m. st.

i fit e = get Bryst, for U = fred i fit e = get Bryst.